

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 92

Presidència
de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió extraordinària celebrada dia 2 de juliol del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 2/2013, de 14 de juny, de mesures urgents en matèria de mobilitat intraadministrativa temporal de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears (escrit RGE núm. 6777/13). 4030

Debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 2/2013, de 14 de juny, de mesures urgents en matèria de mobilitat intraadministrativa temporal de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears (escrit RGE núm. 6777/13).

LA SRA. PRESIDENTA:

Començam el punt de l'ordre del dia de la segona sessió plenària que correspon al debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 2/2013, de 14 de juny, de mesures urgents en matèria de mobilitat intraadministrativa temporal de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, escrit RGE núm. 6777/13.

Intervenció per part d'un membre del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat. Té la paraula la Sra. Núria Riera, sense limitació de temps.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Avui presentam davant aquesta cambra la convalidació d'una norma fonamental per a l'administració que suposarà un abans i un després dins la gestió dels seus recursos humans. Una norma que, a més, serà un valor afegit a la funció pública ja que incentivarà la mobilitat i això suposarà que els empleats públics tinguin més experiències, més punts de vista des dels quals afrontar les tasques amb major professionalitat.

En aquest mateix moment, mentre en el Parlament de les Illes Balears debatem l'aprovació d'un decret llei que permetrà a l'Administració de la comunitat autònoma optimitzar els seus recursos humans, la Direcció General de Funció Pública el presenta en el marc de la Comissió de Coordinació de l'Ocupació Pública, una comissió que coordina i lidera el Ministeri d'Administracions Públiques i que reuneix a Madrid totes les comunitats autònomes i les entitats locals. Hem estat convidats precisament a exposar el contingut d'aquest decret llei a nivell nacional perquè Balears és referent en la gestió dels recursos humans de l'administració i hem estat pioners en aquesta actuació normativa. Sincerament, estam orgullosos del reconeixement que rebem i ens reafirma a continuar en aquesta línia de racionalització i d'eficàcia en la gestió, per la qual ja fa dos anys que caminam.

Però bé, anem a allò que ens ocupa. Avui ens trobam aquí per aprovar una mesura que és una conseqüència més de tot el procés de reestructuració de l'administració que hem duit a terme durant dos anys, vàrem començar el 23 de desembre de 2011 aprovant en el Consell de Govern el Pla estratègic de funció pública. La primera passa de tot aquest procés va ser la reducció de l'estructura a Serveis Generals de l'administració adaptant l'estructura a la realitat, eliminant 1.049 places que no estaven ni ocupades ni dotades, un 40% de les places en aquesta situació. Així, el 2011 l'estructura ideal dels Serveis Generals de l'administració era de 6.886 places i un cop feta l'harmonització, aprovada per Consell de Govern el 30 de març de 2012, va quedar en 5.837, un procés en el qual no es eliminar cap plaça ocupada, únicament es va adaptar l'estructura a la necessitat real.

Vàrem seguir camí duent a terme l'auditoria tècnica de recursos humans, la primera a nivell nacional, i que avui també explicam a Madrid, en el marc de la Comissió de Coordinació de l'Ocupació Pública, com un model a seguir per altres administracions, tant autonòmiques com locals, que vulguin reordenar la seva estructura sota criteris racionals d'equilibri, d'eficiència i d'eficàcia.

La tercera passa de tot aquest procés de reestructuració de l'Administració pública és més ampli i objectiu, concurs de trasllats que s'ha convocat en els darrers tretze anys. Un concurs on els funcionaris tenen 867 places disponibles per promocionar, en què un 80% seran estrictament per concurs, i només per lliure designació les que estrictament marca la normativa. Un concurs de trasllats que dona lloc a la mobilitat interadministrativa ja que un 16% de les places estan obertes a empleats públics d'altres administracions. En definitiva, una molt bona oportunitat de promocionar per als empleats i empleades públiques que feia quatre anys que no tenien.

I ara la quarta passa, l'elaboració d'una normativa que ens permetrà incentivar aquell personal que sigui necessari moure per cobrir necessitats temporals o puntuals: la mobilitat forçosa. No és un invent nostre, és un mecanisme que ja estava previst a les lleis existents, de fet ja estava regulada a la Llei 30/84. El que sí és fruit de la nostra feina és el fet d'incentivar els empleats i empleades públiques, cosa que fins ara no es tenia en compte, per tal de disposar d'un mecanisme d'eficàcia que permeti dotar de personal suficient tots els departaments en cada moment i així garantir al ciutadà que tots els serveis es presten amb qualitat. Com per exemple, l'època d'inscripció a les escoles on a la Conselleria d'Educació la feina augmenta molt i amb el personal habitual no es pot fer amb la total diligència que voldríem; o, per exemple, en el Servei d'Ocupació on també hi ha temporades que es necessita més personal.

Mirin si és d'important que la mateixa CORA, Comissió per a la Reforma de l'Administració Pública, preveu la regulació de la mobilitat intraadministrativa com una de les mesures a tenir en compte en el procés de reestructuració administrativa global que a partir d'ara es preveu tirar endavant des de l'Administració estatal, i recull també el Servei de Suport Conjuntural, que nosaltres ja hem regulat en aquest decret llei.

Tramitam aquesta norma per la via de decret llei perquè és urgent poder incentivar els empleats i empleades públiques. Els acab d'explicar que tenim en marxa un concurs de trasllats i d'aquesta manera els incentius en qualitat de puntuació d'antiguitat es podran aplicar ja en aquest procediment de provisió de llocs de treball.

Per altra banda, i fruit de les reunions sindicals fetes aquests mesos, s'han incorporat al text tres novetats: la primera, la regulació del nomenament provisional en un lloc d'un grup o subgrup superior. Aquesta mesura pretén aprofitar l'experiència del personal funcionari de carrera que ja forma part dels recursos humans de l'administració i que té la titulació adient i promocionar-ho. Creim que abans de recórrer a una comissió de serveis forçosa és millor, evidentment, donar l'oportunitat de cobrir aquesta urgència mitjançant aquesta figura voluntària. La segona, és la modificació de l'article relatiu a l'excedència voluntària per prestació de serveis en el sector públic. Per superar el problema existent en la redacció actual que impedia al personal funcionari de carrera demanar aquesta situació administrativa en els casos en què sigui nomenat funcionari interí a un altre cos.

I la tercera, la creació d'una comissió de seguiment que serà paritària, per tant, hi haurà representants dels treballadors i representants de l'administració, i serà l'encarregada de vetllar perquè les mesures de mobilitat forçosa que preveu aquest decret llei s'apliquin de manera escrupolosa.

En conclusió, aquest decret llei es concep com una eina d'optimització dels recursos existents per garantir serveis essencials, com una eina per incentivar el personal i alhora fer l'administració més eficient i més eficaç i més ajustada al resultat que esperen de nosaltres els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions ara dels grups parlamentaris en torn a favor. Té la paraula pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Fernando Rubio, per un temps de quinze minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Debatem avui la convalidació del Decret Llei 2/2013, de mesures urgents en matèria de mobilitat intraadministrativa temporal de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Prèviament, cal dir que mitjançant el Decret Llei 5/2012, de mesures urgents en matèria de personal per a la reducció del dèficit del sector públic de la comunitat autònoma, i posteriorment pel decret llei que el va modificar dia 31 d'agost, es varen desenvolupar diverses mesures de contenció de la despesa en matèria de personal al servei de les administracions de la comunitat autònoma.

Per una banda, cal destacar que s'adoptaren mesures per reduir la despesa en personal i, per altra banda, s'adoptaren mesures estructurals de racionalitat i eficiència en la gestió dels recursos humans del sector públic. També cal mencionar la Llei 17/2012, de pressuposts de l'Estat per a 2013, amb la qual es compleix amb el mandat constitucional d'estabilitat pressupostària i fer front a la greu situació econòmica que patim amb l'establiment de tota una sèrie de restriccions importants

amb la incorporació de nou personal del sector públic i amb contractació de personal laboral i interí. Cal destacar que això es reflecteix també a l'article 16 de la Llei de pressuposts de la comunitat autònoma per a l'any 2013. Així mateix també s'estableix que l'any 2013 se suspenen els nomenaments de nou personal funcionari interí així com la pròrroga del nomenament d'interins adscrits a programes temporals així com el nomenament de personal estatutari, també el nomenament de personal estatutari temporal i la contractació de temporals laborals.

Tot això, que han estat mesures necessàries per contenir la despesa, per reestructurar l'administració pública i per reduir el dèficit públic, ha produït una significant reducció d'empleats públics que hagin de desenvolupar les seves funcions. Per aquest motiu és de vital importància fer una planificació dels recursos humans per al compliment de la previsió constitucional, els principis d'eficiència i d'eficàcia pels quals s'ha de regir l'administració pública.

En aquest sentit, el Consell de Govern, de 23 de desembre de 2011, aprovà les línies generals del Pla estratègic en matèria de funció pública, per racionalitzar i professionalitzar l'Administració de la comunitat autònoma i per millorar les condicions de treball del seu personal.

La línia estratègica -recordem-ho- té per objectiu racionalitzar i ordenar la funció pública autonòmica mitjançant qualche acció, com pugui ser la realització d'una auditoria tècnica de gestió per departaments amb mitjans propis, per tant no haver de contractar una empresa o una entitat externa, i tot això amb la finalitat de comparar pressuposts, càrrega de feina, funcions, recursos humans per tal de dimensionar les plantilles i detectar desequilibris en matèria de personal.

Una vegada realitzada aquesta auditoria i, per tant, fetes aquestes anàlisis, aquest informe d'auditoria presentat dia 21 de desembre de 2012 hem de posar de manifest que la prestació de serveis públics no sempre té un caràcter constant, no sempre té un caràcter lineal que pugui durar tot l'any, pot tenir fases cícliques, per tant, per aconseguir una assignació eficient els recursos humans i per equilibrar les càrregues de feina és precís disposar d'instruments i eines de mobilitat temporal que permetin fer front de manera àgil i amb les garanties necessàries als drets personals dels treballadors.

Cal recordar que l'article 78 de l'EBEP, de la normativa estatal bàsica, estableix al seu apartat tercer que "*las leyes de función pública dictadas en desarrollo del presente estatuto podrán establecer otros procedimientos de provisión en los supuestos de movilidad referidos al artículo 81.2, permutas entre puestos de trabajo o movilidad por motivos de salud o rehabilitación de funcionarios, reingreso al servicio activo, cese o remoción en los puestos de trabajo y supresión de dichos puestos*". Més endavant a l'EBEP es regula la possibilitat que l'administració pugui traslladar, de manera motivada, els seus funcionaris per motius de serveis funcionals a unitats o departaments diferents al de la seva destinació, respectant les distribucions i condicions essencials de feina i

modificant l'adscripció dels llocs de feina dels que siguin titulars. Si per motius especials el trasllat suposa un canvi de residència es dóna prioritat a la voluntarietat per la distorsió que això suposa per al treballador amb dret a indemnització, si són forçosos.

Per aquest motiu, consideram imprescindible i, per tant, més que justificada la modificació de determinats articles de la Llei 3/2007, de funció pública, de la qual queda més que acreditada la seva extraordinària i urgent necessitat perquè s'utilitzi, per tant, el decret llei com a eina d'instrument per a aquesta modificació per tal de donar la possibilitat de nomenar provisionalment personal funcionari de carrera que tenguí la titulació per al compliment d'un lloc de treball d'un grup o subgrup superior quan la vacant no s'ha pogut cobrir mitjançant comissió de servei voluntari o per matisar la comissió de serveis forçosos i millorar les garanties del personal que estigui afectat, així com introduir la possibilitat de realitzar una convocatòria prèvia per a la selecció de personal funcionari que voluntàriament vulgui ser traslladat temporalment.

Aquest decret llei s'estructura bàsicament en dos articles, l'article 1, amb les disposicions generals relatives a l'objecte de la regulació legal, i l'article 2, amb les modificacions de deu dels articles concretament del títol setè de la Llei 3/2007. Per tant, cal destacar que es modifica l'article 74 on es classifiquen els sistemes de provisió de llocs de feina i de mobilitat; l'article 76, que afegeix un nou mèrit de consideració necessària per incentivar el personal que voluntàriament vulgui cobrir les atribucions temporals de funcions o per premiar les persones que hagin de cobrir comissions de servei forçosos.

Les comissions de servei voluntàries ja existien, efectivament no són cap novetat. En la comissió de servei forçosa es milloren les garanties, ja que s'especifica de manera clara com s'ha d'escollir la persona adequada, i es concedeix la compensació prevista de punts addicionals en la provisió temporal o definitiva de llocs de feina.

Una novetat important que recull aquesta llei és la regulació del nomenament provisional en un grup o subgrup superior que pretén aprofitar les experiències del personal funcionari de carrera que ja forma part dels recursos humans de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears que té una titulació adequada com a forma de promocionar aquest personal. Per tant, consideram que això és un punt positiu i que és un punt important.

S'introdueixen novetats en l'atribució temporal de funcions i es preveu una primera fase més transparent amb una convocatòria per oferir l'oportunitat de presentar-se a personal que voluntàriament vulgui dur a terme les funcions a desenvolupar i es destacable també que el temps de duració es valora com a mèrit.

Es modifica l'article 103 de la Llei de funció pública relatiu a l'excedència voluntària per esmenar el problema de la regulació actual que impedia al personal funcionari de carrera demanar aquesta situació administrativa en el cas de ser nomenat funcionari interí en un altre cos.

Aquest decret llei regula a la primera disposició addicional la creació d'una unitat permanent per donar suport a altres unitats de qualsevol conselleria o ens del sector públic amb personal funcionari adscrit que en depèn.

La segona disposició crea una comissió de seguiment de l'execució correcta de les mesures de mobilitat forçosa. Per tant, ens trobam davant una normativa en la qual s'estableixen més instruments de transparència, en la qual s'estableixen més instruments de control i en la qual es promociona que es puguin fer trasllats i que, per tant, es puguin donar oportunitats als treballadors públics de la nostra comunitat autònoma.

Pensam que és una eina més per reorganitzar i racionalitzar l'Administració pública. Aquest decret llei és un decret necessari i per tant, té el suport del Grup Parlamentari Popular perquè efectivament assolim d'una manera clara i determinant aquest compromís que té el Govern de les Illes Balears i que té el nostre grup parlamentari, que té el nostre partit, el Partit Popular, de tenir una administració pública més efectiva, de tenir una administració pública eficient, de tenir una administració pública que no sigui una administració sobredimensionada en la qual les coses es resolien contractant més personal sense to ni so, no, no, nosaltres disposam dels millors treballadors i aquí es fa per primera vegada -i crec que això és important i introdueix una de les novetats importants d'aquest decret llei- que persones que estan en un grup o en un subgrup inferior si tenen la titulació i tenen la preparació poden fer feina en un grup superior. És a dir, personal de la comunitat autònoma, personal que té una formació i que té una preparació i que, per tant, es compta amb aquesta persona per fer aquest tipus de feina en un grup o en una categoria superior.

Pensam per tant que és una proposta adient pels moments en els quals ens trobam, adient i oportuna i pensam que és una responsabilitat del Govern del Partit Popular fer feina i fer-la amb la urgència i amb la necessitat... amb les necessitats de la nostra comunitat autònoma. No compartim les crítiques que s'han fer per part de l'oposició, que aquest no és un decret urgent, que no s'hauria d'haver fet per decret llei perquè no és una mesura urgent, pensam que sí ho és perquè incideix de manera directa en una situació econòmica i per tant, totes aquelles mesures que afecten a la situació i a les condicions econòmiques i pressupostàries de la nostra comunitat autònoma, atesa la situació d'emergència, que vostès mateixos des de l'oposició denuncien que vivim una situació d'emergència de la qual han estat vostès molt responsables, també tot s'ha de dir, amb la seva gestió irresponsable, del fet que avui tenguem aquesta situació, l'únic que fa i que ens queda és tenir un govern que doni respostes d'una manera clara i contundent, d'una manera ferma i tenint les coses clares, com fa el seu departament, Sra. Consellera, i per això li anunciam que donarem suport a la convalidació d'aquest decret llei.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rubio. En torn en contra i per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Consellera, permetin-me que les meves primeres paraules siguin, amb tot el respecte que em mereix aquesta cambra, de la màxima duresa de què som capaç per estar debatent ara un decret llei aprovat pel Govern de les Illes Balears del Partit Popular sabent els membres del Govern, i ho saben, que és absolutament inconstitucional. Sí, repetesc, inconstitucional.

El fet que des de l'oposició hem denunciat en cada debat parlamentari que la majoria dels 23 decrets llei que s'hauran validat, comptant els que s'aprovaran avui, en aquesta legislatura del Sr. Bauzá en dos anys no farà que avui dediqui menys temps de la meua intervenció a criticar un govern que dicta normes inconstitucionals i ben conscients que ho fan, sense cap rubor.

Sincerament, Sra. Consellera, pels coneixements jurídics que li supòs no sé com ha pogut pujar aquí sense ruboritzar-se i defensar un decret llei que té quatre pàgines d'exposició de motius respecte de les matèries que regula i només al final dues línies que despatxen vostès dient que hi ha una necessitat extraordinària i urgent que és el que exigeix tant la Constitució Espanyola com l'Estatut d'Autonomia dient textualment que "el fet de no poder dur a terme contractacions temporals o nomenaments d'interins determina que es verifiqui el pressupost de fet que consisteix en l'existència d'una situació de necessitat extraordinària i urgent", però vostè, Sra. Consellera, aquest govern no ha dedicat, no una línia, no, ni una sola paraula a justificar per què avui i aquí debatem un decret llei. Repetesc, ni una sola paraula, Sra. Consellera. Probablement el subconscient l'ha traïda.

Tot això, no ho fan vostès per desconeixement jurídic, sinó de manera totalment intencionada i això és el més greu. Ho fan de manera totalment intencionada perquè saben que l'única manera d'atacar aquesta barroeria legislativa és a través d'un recurs d'inconstitucionalitat i és clar, el Tribunal Constitucional estaria ja col·lapsat només amb els recursos en contra dels decrets llei que s'han aprovat a les Illes Balears que, com deia, en el dia d'avui anirem ja pel número 23 en dos anys.

Crec que cap comunitat de la resta d'aquest país, no hi ha una altra comunitat, que hagi aprovat aquest nombre de decrets llei, però vagin alerta, senyores i senyors d'aquest govern, perquè els sindicats ja li han impugnat, Sr. Consellera, la proposta d'acord que va portar a aprovació al Consell de Govern amb aquest decret llei per manca de negociació col·lectiva i de diàleg. El Tribunal Superior de Justícia ja ha donat cinc dies al Govern perquè justifiqui aquesta presumpta negociació. En la intervenció la Sra. Consellera no n'ha dit res, és més, n'ha passat per damunt dient "després del debat amb els sindicats", quan els sindicats han sortit públicament a dir que no hi ha hagut cap negociació. Com deia de moment el Tribunal Superior de Justícia ja els ha admès a tràmit aquest recurs. Vista la ratxa de sentències condemnatòries que porta aquest govern

per la seva mala gestió en funció pública, és per posar-se a tremolar. Jo, sincerament, no estaria tan tranquil·la.

Em podrien explicar un sol argument que justifiqui una urgent necessitat per donar unes dècimes o uns punts a aquells als quals se'ls adjudica una comissió de serveis forçosa perquè sigui un mèrit? Em poden donar un sol argument que justifiqui aquesta extraordinària i urgent necessitat?, perquè una cosa és la seva necessitat personal, Sra. Consellera, de complir algun acord extraoficial amb algú que encara no ha explicat públicament i l'altra és que això sigui una urgent necessitat de les que exigeixen l'Estatut d'Autonomia i la Constitució.

També vull recordar que aquest és el tercer decret llei en funció pública que en un any ha aprovat el Govern de les Illes Balears, ja que el juny de l'any passat, el 2012, es va aprovar el Decret Llei 5, de mesures urgents en matèria de personal, que va ser modificat tres mesos després pel Decret llei 10/2012, de 31 d'agost. Tots dos, per cert, dos decrets llei més l'any passat per endurir la política contra els empleats públics que de manera aferrissada ha encetat el Sr. Bauzá en aquesta legislatura i que executa fidelment, primer com a directora general i ara com a consellera la Sra. Riera.

Tot això respon a la voluntat unilateral del Govern que imposa les seves mesures sense cap negociació i aquí la paraula "negociació" cobra un especial sentit, perquè aquesta negociació col·lectiva sindical és obligatòria, no simplement una forma desitjable de legislar o d'actuar, no, és obligatòria i ara els tribunals es pronunciaran sobre això.

Estam davant un altre endarreriment en l'aplicació dels principis constitucionals d'igualtat, de mèrit i capacitat en les polítiques de funció pública com també del principi de legalitat.

La consellera d'Administracions Públiques ens va dir a la seva compareixença la Comissió d'Assumptes Institucionals que la urgència venia determinada per la convocatòria imminent d'un concurs de trasllats. Idò bé, li he de dir que això no és cap motiu que justifiqui la urgència d'aquesta nova norma funcional des d'un punt de vista constitucional. Vostès són a la meitat de la legislatura i aquesta és la primera convocatòria de provisió que duen a terme, la primera, han tengut dos anys per fer-ne una i per preparar la normativa que calgués, i just una setmana abans ens vénen amb l'aprovació d'aquest decret llei dient que és urgent perquè han de convocar un concurs de trasllats pel qual han tengut dos anys, per fer-ho abans.

Això evidencia el fracàs de la gestió que es fa en funció pública des de la Conselleria d'Administracions Públiques. Per cert, Sra. Consellera, cada dos anys aproximadament o una vegada per legislatura aproximadament hi ha un concurs de trasllats i no per això ve acompanyat aquest concurs de trasllats de l'aprovació d'un decret llei com sí es fa al dia d'avui.

Com deia, aquest és un decret llei inconstitucional i a més a més ens mostra una manera de governar a cop de decret llei, aquest *ordeno y mando* que tan bé ha instaurat el Sr. Bauzá. Hem passat del *hágase* del Sr. Matas al *decrétese* del Sr. Bauzá.

Allò que havien de fer si volien modificar alguns aspectes de la Llei de funció pública era elaborar un projecte de llei que reformàs els articles de la Llei de funció pública que trobassin, fer la corresponent tramitació, inclosos evidentment la negociació sindicals i els informes dels òrgans consultius procedents, inclòs el Consell Superior de Funció Pública, i després de recaptar aquests i d'aprovar el projecte al Consell de Govern dur-lo aquí, al Parlament, per cert, com varen fer amb la reforma o amb l'eliminació del català com a requisit.

Tornam a tenir aquí una altra modificació de la Llei de funció pública de forma absolutament innecessària i el que no tenim aquí encara és una llei integral de funció pública que s'adapti a l'EBEP, que això sí és necessari i molt més urgent que el que ens porta avui aquí a aprovació.

Diria que som davant el govern balear menys democràtic que ha tengut mai aquesta comunitat autònoma, el govern del Sr. Bauzá, i aquesta sessió parlamentària d'avui n'és un exemple ben clar, però tampoc no estam d'acord en el fons d'aquesta norma.

Ara li he parlat de la forma de decret llei, que evidentment des del nostra punt de vista és inconstitucional perquè no es requeriria aquest rang, s'hagués pogut aprovar per decret del Govern com a disposicions reglamentàries en tot allò que no és més que un desplegament de la Llei de funció pública, allò que afecta més directament el concurs com és la possibilitat de donar punts a les persones que ja havien estat mobilitzades amb anterioritat, fins i tot hauria estat possible introduir-ho en unes bases o com a altres mèrits sense necessitat d'aquest decret llei, però és clar, si ho haguessin fet així, en un reglament o unes noves bases, els sindicats podrien impugnar totes aquelles qüestions que vulneren els principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat i, clar, això és el que no els interessa. Faltaria més!, han d'evitar de totes, totes els pronunciaments judicials, com eviten els dels òrgans consultius o els debats a aquesta cambra, perquè avui el que portam aquí és la convalidació, la votació per convalidar aquest decret llei, però furten vostès el debat parlamentari i la possibilitat de presentar-hi esmenes.

Senyores i senyors del Govern, senyores i senyors diputats, en aquesta comunitat autònoma es va començar a seleccionar el personal funcionari interí per mitjà de borses amb total garantia dels principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat ja fa més de tretze anys, a partir de la primera legislatura progressista l'any 99. Sí, llavors el govern del pacte es va veure amb la necessitat de donar compliment a tot un seguit de sentències tant del Tribunal Superior de Justícia com dels jutjats contenciosos administratius de Palma que havien posat en qüestió la manca de compliment dels principis d'igualtat, mèrit i capacitat pels sistemes que fins a aquells moments els governs del PP havien utilitzats per a la selecció del personal funcionari interí.

Definitivament, aquest nou sistema va suposar un avanç quant a la gestió del personal funcionari interí ja que es va establir un procediment ordinari per formar borses generals lligades als sistemes selectius del personal funcionari de carrera i la pervivència d'aquestes en el temps, prioritant sempre la borsa posterior respecte de les anteriors. En definitiva, amb la regulació dels procediments de selecció del personal funcionari interí per mitjà d'aquestes borses es va assolir l'objectiu d'agilitar i fer més eficaç la gestió de la selecció del personal interí amb criteris de celeritat i d'eficiència, respectant com no pot ser d'altra manera els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat.

És clar, aquest sistema ha implicat que els governants, els polítics no tenen cap control sobre els nomenaments del personal funcionari interí, tampoc respecte dels de carrera i això al Partit Popular es veu que no li va bé. I què va fer ja el Sr. Matas en la legislatura de l'any 2003? En vista que no podien controlar els nomenaments del personal funcionari va començar aquesta hiperactivitat en la contractació de personal a través de la creació d'empreses públiques i així podien controlar-ho molt més fàcilment.

Sí, aquestes contractacions que ara vostès demonitzen i que diuen que no estaven ben fetes i que no es varen fer a través dels procediments adients del personal que ara estan acomiadant sense seguir els procediments tampoc i que s'han declarats nuls, idò bé, aquestes contractacions que vostès varen començar, les feia el Partit Popular perquè les volien controlar i, és clar, ara com que aquest camí també els ha estat tancat pels seu mateix govern volen tornar a introduir sistemes que els permetin més possibilitats de posar a la gent a dit. Això és el que fa aquest decret llei.

Vostès saben que una convocatòria de provisió o concurs de trasllats implica molts de moviments de places perquè tots els llocs ocupats per interins que no tenen com a titular un funcionari de carrera en alguna situació especial surten un concurs i els funcionaris de carrera que els ocupin desplaçaran els interins que finalment aniran a l'atur, però els funcionaris de carrera que ocupin aquests nous llocs de feina a la vegada deixaran l'anterior lloc que quedarà vacant i això provocaria la necessitat de tornar fer ús de les borses vigents i cridar així els aspirants per l'ordre que conserven a les borses, un ordre que és estricte i anònim, i això és el que vostès no volen: seguir l'ordre de les borses dels interins, els interins que durant anys han estat seleccionats per mitjà d'un sistema constitucionalment vàlid. Tots aquests aniran al carrer perquè vostès no estan segurs que aquells als quals tocaria per ordre estricte en aquesta borsa siguin de la corda que a vostès els agradaria.

Quin sistema utilitzaran vostès?, idò buscaran un sistema per poder moure a la seva voluntat personal els funcionaris i si n'hi algun dels seus que no estigui molt ben pagat o que cobri menys perquè és auxiliar o perquè és administratiu i no li poden donar cap productivitat, el pujaran de categoria només per tenir un títol habilitant, és igual si no està en una borsa que ha passat un procés vàlid, és igual si no ha aprovat cap exercici d'una oposició, tot això a vostès els és igual, munten un sistema de comissions de serveis on no caldrà cap tipus de control i podran tornar a controlar qui, quan i com ocupa un lloc de feina. Aquesta és la vertadera motivació d'aquest decret llei.

Hem de donar un 10 al Govern del Partit Popular pel seu cinisme en funció pública, però jo sincerament, Sra. Consellera, si els sindicats em diguessin públicament al mes d'haver estat nomenada consellera que era una mentidera compulsiva, que és el que li han dit a vostè, sincerament, jo em sentiria molt avergonyida i n'estaria preocupada. Però si alguna cosa li manca a aquest govern del Sr. Bauzá és vergonya.

En conclusió, el que fa el Govern és eliminar la transparència que suposa que una vacant pugui estar coberta per una persona del borsí d'interins que s'ha de cridar per escrupolós ordre i ho reemplacen amb funcionaris que ja són a l'administració i que, he dit, podran col·locar on vulguin. És a dir, podran col·locar els centenars de persones de la seva confiança en els llocs que vostès vulguin i a la vegada centenars d'interins s'aniran al carrer a engreixar les xifres de l'atur.

Enhorabona, Sra. Consellera, si això era el que volia aconseguir, perquè ho ha aconseguit, torna a ser *dedocracia*, és a dir, nomenaments amb abús d'autoritat, que és el que provoca aquest decret llei.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Aquest no és un decret de mobilitat sinó que és un decret per a amortització de places dissenyat a partir d'allò que ja preveu el pressupost, de la suspensió del manament de funcionaris interins i també de l'auditoria interna, que una i altra vegada varen prometre que no serviria per acomiadar a ningú. És un decret que vulnera el dret fonamental a la negociació col·lectiva i és un decret que no compleix amb les previsions i amb les garanties d'aquesta figura del decret llei quant a la urgència i a l'excepcionalitat. On és la urgència, Sra. Consellera? On és? La urgència va lligada a una comissió de trasllats?

Miri, dia 29 d'abril de 2013, resolució del conseller d'Administracions Públiques per la qual s'aproven la convocatòria, les bases, el barem de mèrits, açò és, la resolució que l'exconseller Simó Gornés tenia previst publicar l'endemà del dia 29 d'abril que s'aprovava, unes bases que estaven absolutament pactades i negociades, efectivament, i que estan signades en una acta de dia 19 d'abril. Per cert, l'acta, que conté tot allò que regeix aquest concurs, està signada per tots els representants i també per la directora general, per qui és avui consellera d'Administracions Públiques.

Però la consellera no pot acceptar allò que havia de ser el contingut de la resolució, el contingut d'allò pactat a la mesa, i fa un decret llei i aprova una nova resolució que ha de regir aquesta convocatòria, bases i barem de mèrits, açò sí, modificant el contingut d'allò que era la primera resolució, d'allò que és el contingut de la mesa. És a dir, per decret llei canvia, modifica tot allò que s'havia signat a la mesa de negociació i que ella mateixa havia signat. On és la urgència? Dia 29 d'abril estava preparat per ser publicat, em diu que la urgència va lligada al concurs de trasllats, on és la urgència?, dia 29 d'abril? Hi havia molt de temps per rectificar, per tornar a convocar la mesa si açò era necessari.

Però no només açò, el decret llei preveu un reglament i preveu també un procediment per resoldre i treure convocatòries, bé idò, tot i que encara no s'ha publicat el reglament, que sapiguem aquesta cambra, que sàpiga aquesta cambra, i malgrat que encara no s'ha convocat la comissió de seguiment el Govern convoca dues places en comissió de serveis, segons el que diu el decret llei que avui està en debat en el Parlament. No s'ha aprovat el reglament i es publica, les poden trobar penjades a la pàgina web de la conselleria, la convocatòria de dues places de comissió de servei d'atribució temporal de funcions a l'Escola Balear d'Administració Pública que s'ha de regir per un reglament que encara, que encara ningú no coneix, ni un esborrany que ningú no ha vist i lògicament que tampoc no s'ha tramitat ni aprovat.

Aquesta és la transparència i aquesta és la voluntat de complir amb els acords de la mesa i amb el mateix contingut del decret llei que avui validam.

Aquest decret llei és una encarnació més d'aquest gust, d'aquest mal gust, per part d'aquest govern de legislar el divendres i dirigir el país a cop de decret llei. És evident que el Govern ha esperat que el Parlament finalitzàs el període ordinari per treure aquesta norma i ho fet tant per justificar la forma del decret llei, absolutament injustificable, com per evitar la participació dels grups de l'oposició en la tramitació legislativa ordinària, de fer propostes, de fer esmenes, de presentar iniciatives com també per evitar el control parlamentari. Una perversió totalitària, sense cap dubte, de la democràcia, una perversió en tota regla.

Des que aquest país gaudeix d'un Estatut d'Autonomia mai ningú no havia governat amb tants de decrets lleis: tercera legislatura, cap decret llei, 34 projectes de llei; quarta legislatura, cap decret llei, 39 projectes de llei; cinquena, un decret llei, 59 projectes de llei; sisena, 2 decrets lleis, 52 projectes de llei; setena, 8 decrets lleis, 45 projectes de llei, i vuitena, 23 decrets lleis, 23 projectes de lleis dels quals alguns són modificacions de lleis aprovades pocs mesos enrere, per exemple, Llei de mesures urbanístiques o la Llei del centre Rafel Nadal. Crec que és evident que l'ús del decret llei és un ús absolutament desmesurat, incomparable, no comparable amb cap altra comunitat autònoma ni tampoc amb cap altre estat.

Però la desmesura i l'abús no és només en els nombres sinó en el contingut també d'aquests decrets. Val la pena recordar que el Tribunal Constitucional va aclarir que la justificació del decret llei només podrà donar-se en situacions que per raons difícils de preveure reclamen una acció legislativa immediata en un termini més breu que el requerit per a la tramitació parlamentària de les lleis. Li record, el 29 d'abril ho tenien preparat. Dia 19 d'abril havia aprovat la mesa el concurs de trasllat.

Però també diu el Tribunal Constitucional, en aquells casos en què per circumstàncies o factors o per la seva complexa concurrència no es pugui acudir a la mesura legislativa ordinària sense fer, trencar l'efectivitat de l'acció requerida bé pel temps a invertir en el procediment legislatiu o bé per la necessitat de la immediatesa de la mesura. Res d'açò no es compleix.

És a dir, que el tribunal condiona la justificació d'urgència a la necessitat d'una acció immediata i a la insuficiència del procés ordinari per resoldre aquesta necessitat. És evident que aquestes circumstàncies, com deia, no es donen en el cas d'aquest decret llei i lògicament no podem fer més que denunciar-ho. On és l'extraordinari? On és l'urgent a modificar una llei, la Llei de funció pública, per introduir noves figures de mobilitat intraadministrativa? La necessitat d'actualitzar la Llei de funció pública quant a la provisió de llocs de treball i mobilitat, d'acord amb què estableix l'Estatut del Treballador, no justifica de cap de les maneres la urgència.

Aquesta modificació s'hagués pogut fer molts mesos abans o també després. De fet, el concurs de trasllat s'havia previst, com deia, en una resolució de dia 29 de juliol, feta de forma ordinària, feta de forma pactada amb la Mesa general de treballadors públics. Ho torn a dir, modificar les condicions que regeixen la mobilitat funcional i geogràfica dels treballadors públics no és una qüestió ni excepcional ni urgent sinó ordinària.

La consellera deia fa poques setmanes, hem fet el que era urgent, ho deia en Comissió d'Assumptes Institucionals, hem fet el que era urgent i ara hem començat a fer l'important. I no és cert, continuen governant a cop d'urgència i segueixen governant deixant al marge l'important perquè l'important, en aquest cas, és el diàleg i la negociació col·lectiva, els acords i els consensos i complir-los. L'important és fer que l'administració pública sigui eficaç i eficient. Per tant, tant una cosa com l'altra, l'eficàcia com l'eficiència, només s'aconsegueixen si s'assoleixen els objectius, no és eficàcia ni eficiència fer menys amb menys, això és canviar de model que és el que realment fan, canviar el model de relacions laborals.

Actuen com han actuat amb els acomiadaments en el sector públic instrumental, amb prepotència i menyspreu cap als treballadors públics, fent dir a la legislació i a la jurisprudència el que no diu i les desenes de sentències de nul·litat i remissió són una mostra dels mals resultats d'aquesta forma d'actuar.

El Govern continua, en aquest sentit, en el seu joc de maltractament i de desprestigi dels funcionaris amb el clar objectiu de canviar, com deia, de model amb les relacions laborals i amb el paper de l'administració i els servidors públics amb l'estat del benestar per passar a un estatus del benestar només accessible per a uns quants.

Què es torna a demanar l'urgent i l'extraordinari en aquest decret llei? La mobilitat del personal funcionari de carrera està perfectament previst i regulat a l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic. És cert que la llei autonòmica podria o hauria de contemplar més figures de mobilitat, i en aquest sentit una actualització de la Llei de funció pública podria ser que fos bona, però vostès no han optat per aquest camí. De fet, vull recordar que el projecte de llei de funció pública presentat per l'anterior govern així també contemplava algunes d'aquestes noves figures, però la modificació de la Llei de funció pública per abordar aquesta qüestió ja s'hagués pogut fer fa temps, per exemple quan varen eliminar el requisit de català o bé quan els grups de l'oposició varen presentar una proposició de llei o bé quan varen presentar diverses proposicions no de llei en aquest sentit.

I, lògicament, també ho haguessin pogut fer després que el pressupost suspengués el nomenament de funcionaris interins. Sí, el pressupost, perquè l'article 16.2 de la Llei dels pressuposts diu que durant el 2013 se suspenen els nomenaments d'aquest personal interí i prorroga i també suspèn el nomenament de funcionaris adscrits a programes temporals. En tot cas diu, el nomenament haurà de ser excepcional i justificat.

Però, a més, el concurs de trasllat del personal funcionari es comença a treballar el 2012, i li ho tornaré a dir, dia 19 d'abril ho aprovava la mesa, dia 29 la resolució estava preparada per ser publicada pel conseller Simó Gornés. Unes bases pactades i el decret llei modifica unilateralment els criteris pactats i introdueix noves formes per a la mobilitat que en l'actual context definit pel pressupost, per l'article 16.2, l'únic que faran és que 300 interins quedin al carrer. I per què 300 interins? Perquè 300 és el nombre que es va posar i va transcendir quan aquella auditoria interna tècnica no havia d'afectar absolutament res més que millorar l'eficàcia i l'eficiència de l'administració.

El decret llei l'únic que fa és aprofitar, aprofundir en la idea de convertir el concurs de trasllat en un procés de servei d'amortització de places, evitar el control parlamentari i evitar també la negociació col·lectiva d'aquest procés.

De negociació col·lectiva els sindicats jo crec que ja ho han deixat prou clar i ho han denunciat de forma prou contundent. Segons l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic la mobilitat a l'administració és matèria de negociació obligada, i aquesta negociació no s'ha fet, no s'ha fet ni en el marc del concurs de trasllat, publicat dia 22 de juny, ni en el marc del decret llei que debatem avui, aprovat pel Consell de Govern dia 14 de juny.

Del control parlamentari, ja n'he parlat abans, només hi afegiré un element, que l'actuació del Govern en el concurs de trasllat i el Decret Llei de mesures urgents per a la mobilitat intraadministrativa és contrària a la transparència, s'ha actuat de forma contrària a la transparència. De fet, el decret llei s'ajusta molt a la manera de fer del Govern quan en el seu avantprojecte de llei de modificació de la Llei del bon govern eliminava, elimina, l'obligatorietat de participar dels ciutadans en l'aprovació de lleis, diu, suposa una minva molt important dels principis jurídics que sostenen la Llei 4/2011, del bon govern, diu, diuen els tres vots particulars del Dictamen 43/2013 del Consell Consultiu sobre l'avantprojecte de llei que modifica la Llei del bon govern, un dictamen que posa en evidència que l'avantprojecte de llei és un retrocés en la transparència i la participació, i avui tenim una mostra d'aquesta pràctica.

Bé idò, jo crec que l'abús del decret llei, sense negociació col·lectiva i sense tramitació parlamentària ordinària, és un retrocés en la transparència i en la participació, un retrocés i una vulneració del nostre marc jurídic.

Per cert, jo crec que avui ja ho podem dir, l'avantprojecte de llei de modificació de la Llei del bon govern no es tramitarà, el que no sé és si aquesta no-tramitació es farà pel subterfugi de la llei, d'una llei, de la llei estatal o bé per la voluntat ara de fer una nova llei molt més ajustada al consens. Tant s'hi val, però el Govern no opta per la transparència i avui la tramitació d'aquest decret llei n'és un excel·lent exemple.

Deia que l'objectiu premeditat, previst i articulat és el de l'amortització de places. La norma té per objecte modificar la Llei de funció pública a l'efecte que es disposi de sistemes de mobilitat intraadministrativa temporal, i en principi açò no és cap problema, el moll de l'os, però està en quin és el marc legal i quin objectiu es pretén amb aquest procés. I crec que l'objectiu és prou evident. L'objectiu no sembla tant per solucionar un problema o per compensar càrregues de feina dins l'administració com per facilitar encara més que hi pugui haver mobilitat interna per col·locar gent afí als càrrecs més ben situats. Amb aquesta norma el Partit Popular podrà continuar amb la seva tasca de col·locar a confiança, a dit, els funcionaris més idonis ideològicament.

I finalment, un altre element inherent a aquest decret llei del concurs de trasllats, la neteja lingüística. El decret llei i el concurs de trasllats segueixen amb la seva funció purificadora de situar la llengua castellana en el marc de preferència i exclusivitat. Així, de les 867 places només 100 mantenen el requisit del català fet que, per exemple, un educador infantil -avui no hi ha la consellera d'Educació-, un educador infantil no tenguí per què conèixer la llengua materna dels catalanoparlants, o que un metge o un psicòleg dins el centre base d'atenció a disminuïts sigui incompetent amb llengua catalana o que el coordinador de seguretat, lligat a la Direcció General d'Interior, tampoc no hagi de conèixer la llengua

catalana, i així successivament; o, si es vol, jo ho trob curiós, que el cap de Servei d'Atenció i Informació a la ciutadania o que un telefonista de la conselleria lligat a la Conselleria de Salut tampoc no hagin de conèixer, no tenguin el requisit de llengua catalana, quan aquests dos darrers eren allò que quedava més explícit en la modificació de la Llei de funció pública. A no ser, a no ser que ja hi hagi un nom propi col·locat en aquest cap de servei i en aquest telefonista lligat a la Conselleria de Salut, si no, és incompreensible, és incompreensible amb allò que ha dit i ha defensat el Govern i aquesta consellera.

En resum, aquí, en aquest decret llei, s'hi acumulen massa mentides, massa enganys, massa traïcions i presumptament massa partitocràcia administrativa. Jo crec que avui, Sra. Consellera, més que explicar un decret llei el que correspon és respondre, respondre a les denúncies, a les queixes que han fet els sindicats quant a la negociació col·lectiva, a la poca voluntat de participació i de transparència que dona a aquest parlament per fer que una modificació de la Llei de funció pública sigui una modificació feta amb la participació de tots els grups i, lògicament, evitant allò que en el carrer serà inevitable que formi part del comentari, que és que aquest procés té com a principal objectiu digitalitzar, dirigir, col·locar a aquells més afins al Partit Popular. Crec que açò és el que avui ha d'aclarir, la resta, la resta crec que serà poc important. Els dubtes hi són i avalen i són el contingut més important d'aquest decret llei.

La veritat és que no sé com es pot justificar una urgència en una modificació d'una llei de funció pública que haguessin pogut començar fa molts, molts, molts mesos. Jo crec que confonen la necessitat o la voluntat legítima que té el Govern, que té el Partit Popular, de modificar una llei la confonen amb la urgència. Jo tenc set, però la necessitat de beure no es transforma per voluntat en una urgència. Vostès podien modificar una llei, podien donar participació a modificar aquesta llei i no ho han fet, han optat pel decret llei sense participació i sense negociació. Entenguí que les sospites estiguin més que justificades i crec que a açò, no la urgència, és el que avui s'hauria de respondre i evitar que es converteixi en alguna cosa absolutament degradadora de l'activitat d'aquesta cambra.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Aquest parlament crec que necessita i ha de conèixer realment quin és el contingut real i precís de cada (...).

I li torn dir: per què la resolució de dia 29 d'abril ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... preparada del concurs de trasllats, sense un decret llei no podia ser publicada, per què l'havia de canviar amb un decret llei, per què?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions en torn de rèplica dels grups que hagin intervengut a favor. Torn ara del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Fernando Rubio, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. *Cree el ladrón que todos son de su condición.*

(Remor de veus)

Miri, no em parlin, no em parlin que el Govern del Partit Popular no vol aplicar els principis de mèrit, capacitat i publicitat que marca la Constitució Espanyola, però si varen ser vostès els que varen contractar a mansalva, obviant aquests principis constitucionals, quan vostès governaven la passada legislatura, ara no ens venguin amb lliçons.

Efectivament, no els agrada gens quan nosaltres els recordam aquella estatutització de 4.400 persones sense concórrer cap requisit de mèrit, capacitat, publicitat, que la llei no obliga a fer aquesta regulació massiva i que vostès varen fer al darrer de la legislatura perquè tenien interessos electorals; vostès varen ser mestres de la *dedocracia*, com vostès parlen, per fer nomenaments arbitraris i absolutament discrecionals. I vostès volien fer un concurs per nomenar 92 treballadors a l'empresa SFM, empresa pública gestionada pel PSM, que tant defensa la llengua catalana i avui ha tornat dir aquí que aquest decret llei va en contra de la llengua catalana, vostès no varen posar aquest criteri per seleccionar les persones a SFM; és a dir, les persones que havien d'anar a SFM no tenien per què conèixer la llengua pròpia de les Illes Balears. Per tant, vostès el que han fet és una demagògia escandalosa i extraordinària.

Vostès, els que critiquen el Govern i parlen després de *dedocracia*, miri, varen convocar vostès unes oposicions a l'ib-salut, plegades d'irregularitats que varen ser impugnades pels mateixos sindicats, perquè eren un vertader escàndol.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor. Silenci, senyors diputats.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Perquè aquella mesa estava formada per subordinats dels dirigents que es presentaven a les oposicions i perquè vostès varen posar com a responsables per negociar les condicions de les oposicions persones que es presentaven a les mateixes. Efectivament, els sindicats varen impugnar aquelles oposicions, que estaven plegades d'irregularitats, i ara vostès venen a nosaltres a donar-nos lliçons? Però si vostès han estat els primers que han fet aquesta política absolutament irresponsable; si vostès han fet polítiques irresponsables a totes les empreses públiques, com per exemple a IBABSA, en què varen negociar unes condicions amb els representants dels treballadors totalment inassumibles pel Govern de les Illes Balears i que al final ha estat condemnat, per la seva culpa, i que, efectivament, és una de les mostres de què vostès no han fet les coses com pertocava.

Per altra banda, comentar que ..., miri, es venen fent moviments forçosos des de fa anys, el 2010 ja es movien ordenances dels instituts de manera forçosa els mesos d'estiu, per tant no sé què és el que vostès critiquen. D'aquests concursos de trasllats es beneficiaran dels punts uns 180 funcionaris moguts aquests anys.

Recordar també que la Comissió de Reforma d'Administració que ha fet l'informe que ha presentat el president del Govern d'Espanya aquesta setmana, recull també aquestes mesures per la necessitat econòmica. Per exemple, hem de recordar el Servei de Suport Conjuntural, que és una aportació nostra i pionera de la comunitat autònoma de les Illes Balears i que serà directament copiada, per dir-ho d'una manera, per part del Govern d'Espanya. Dir que aquesta unitat de suport conjuntural té la seva regulació a la disposició addicional primera, creació de la Unitat de Suport Conjuntural, amb la funció de donar suport a altres unitats de qualsevol conselleria o ens del sector públic amb personal funcionari adherit que pugui d'ella quan es justifiqui la necessitat de reforçar el personal existent aquell moment per dur a terme qualche feina concreta. Per tant, entenem que aquesta és una passa molt interessant i que també és totalment innovadora, i no només pensam que és innovadora aquí, a les Illes Balears, sinó que també pensam que el Govern d'Espanya i, per tant, el nostre partit, ha considerat que aquesta unitat de suport és important per al conjunt de la ciutadania de l'Estat espanyol.

I dir, com a darrera intervenció, que nosaltres consideram que sí està perfectament acreditada l'extraordinària i urgent necessitat d'aquest decret llei; parlem d'un decret que afecta la funció pública, parlem, per tant, d'un decret que afecta l'eficiència, l'eficàcia de la nostra comunitat autònoma, i també afecta les condicions econòmiques que vivim i que patim, entre d'altres motius, gràcies a la seva gestió, una situació d'emergència, i que, per tant, això significa que el Govern fa el que ha de fer: feina per als ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

(*Remor de veus*)

Temps ara per a la contrarèplica dels grups que han intervengut en contra. Ara intervindrà el Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Pilar Costa, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Portaveu del Partit Popular, crec que ja està bé de venir aquí a llegir argumentaris del Partit Popular que tant els val per a funció pública o per a qualsevol altre tema.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

I per què li dic això? Perquè vostè fins i tot parlar d'herència de funció pública, quan li he de recordar que les primeres oposicions lliures que es van celebrar en aquesta comunitat autònoma van ser amb la legislatura progressista de l'any 99-2003, és ser molt agosarat venir aquí a donar lliçons de funció pública a ningú.

(*Alguns aplaudiments*)

Però més agosarat em sembla venir aquí, Sr. Portaveu del Partit Popular, i començar la seva intervenció dient que *cree el ladrón que todos son de su condición*.

(*Remor de veus*)

Sr. Rubio, vostè s'ha assabentat que avui el Tribunal Suprem revisa la sentència de l'expresident d'aquesta comunitat, del Sr. Matas, que el va condemnar per lladre, repetesc, per lladre, a sis anys de presó? Vostè creu que avui aquest era el millor exemple?

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

Sincerament, no sé on han deixat la vergonya, si alguna vegada l'han tenguda, però, com a mínim, siguin una mica prudents, un mínim de prudència, Sr. Rubio, que no n'havia parlat jo de lladres, perquè si no necessitaríem, no tres plens extraordinaris, en necessitaríem trenta.

(*Remor de veus*)

Per cert, he hagut de sentir aquí també ...,

(*Remor de veus*)

... he hagut de sentir aquí també que parlaven vostès de les empreses públiques; mal exemple, Sr. Rubio, quan una sentència rera l'altra condemna aquest govern perquè han fet acomiadaments nuls, repetesc, nuls. I a més a més, ara que és aquí també el Sr. Conseller d'Hisenda, poden explicar vostès o per què no ha explicat aquí el Govern encara que sembla ser que hi ha una sentència d'aquestes que ha condemnat, per un acomiadament nul, una treballadora d'una empresa pública que se li dona dret a cobrar més de 100.000 euros d'indemnització per la seva mala gestió en aquest acomiadament, ho poden explicar aquí avui encara?

Perquè no vull ni pensar si aquesta sentència, amb aquestes quantitats s'estén als centenars i centenars d'acomiadaments que ja es presumeixen nuls, la indemnització que haurà de fer aquesta comunitat autònoma serà multimilionària. Després, a la legislatura que ve, podrem parlar de l'herència que ha deixat el Partit Popular en aquesta legislatura.

Però, per acabar, em centraré en el que havíem vengut a parlar aquí, que era la convalidació d'aquest decret llei de mobilitat intraadministrativa, he sentit aquí que deien que aquest decret incentivava el personal. I tant que l'incentiva, l'ha incentivat tant que des del principi d'aquesta legislatura han tengut vostès mobilitzacions del personal de serveis generals de Salut, d'Educació, manifestacions, vagues, mirin vostès si incentiven el personal, però l'incentiven en contra de les seves polítiques sectàries, en contra de les seves polítiques acarnissades respecte dels drets dels funcionaris que ha costat tant de temps aconseguir, i vostès, per aquesta mania malaltissa en contra del treballador públic, han començat una cacera cap a tot allò que no els agrada.

Per cert, que diuen que ara és molt urgent i necessari aquest decret llei; idò miri, jo, avui mateix he llegit unes declaracions de la portaveu del Grup Popular d'aquest parlament allà on deia que no s'havia de celebrar cap ple extraordinari, que l'ha sol·licitat l'oposició, perquè les Illes Balears estaven molt bé, estàvem en una situació de normalitat i que no passava res; però resulta que aquest parlament només s'obri quan ho demana el Govern, aquest servilisme no s'havia vist mai en aquesta comunitat autònoma, mai.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

Però bé, vostès han decidit deixar la seva sort o la sort del que passarà amb el model de funció pública que instauren, una vegada més, portant-nos quinze anys enrera en aquesta administració, respecte de la funció pública, com dic ho estan deixant en mans dels tribunals, donat que ara ja hi ha recursos en contra de l'aprovació d'aquest decret llei o, concretament, en contra de la proposta d'acord que la consellera va portar al Consell de Govern.

Esper, senyores del Govern i senyors del Govern, que si de nou els tribunals els tomben aquest nyap legislatiu que avui vostès aprovaran, assumeixin, per una vegada en la seva vida, la responsabilitat política que pertoca. I repetesc, sí, això és una clara mostra de *dedocracia* d'aquest govern de les Illes Balears que implica que faran els nomenaments amb abús d'autoritat, i, si no, en parlarem dins uns mesos.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, crec que el Grup Popular, el Partit Popular hauria d'actuar amb més rigor i més responsabilitat, crec que prou vegades ja li han recordat que més del 80% de les empreses públiques i més del 80% de contractes d'aquestes empreses públiques es van fer governant el Partit Popular. Per tant, un poc més, un mínim d'humilitat per reconèixer la seva responsabilitat en ara reestructurar aquest sector, i fer-ho d'una forma doncs més considerada cap aquells treballadors. Acomiadar un treballador de més de trenta anys de tasques a l'administració, sense un preavís, sense una indemnització, sense una negociació, açò és el procés?

Però anem al tema que ens ocupa, i jo torn dir: en el Partit Popular o s'està amb la resolució de dia 29 d'abril, d'un exconseller, Simó Gornés, pactat i negociat a la Mesa de Negociació de dia 19 d'abril, o s'està amb la resolució de la senyora, actual consellera d'Administracions Públiques, de dia 19 de juny. Qui és el Partit Popular, amb quin Partit Popular s'està, amb quin dels dos? Aquella resolució es podia dur a terme sense cap decret llei i vostès no han optat per aquest camí.

En resum, ho torn repetir, aquest és un decret llei de mentides, d'enganys, de traïcions, sí, els 6.000 llocs de treball que fins i tot el president de la comunitat autònoma va haver de dir en aquesta cambra, són una de les mentides inventades per l'actual consellera, 6.000 llocs de treball creats nous, que és una falsedat absoluta i total. I ara suavitzen amb allò de passar de funcionari a funcionari estatutari, quan és el primer que nosaltres vam intentar explicar. Però no, insistim, reiterem, es van crear 6.000 llocs de treball nous, va dir el president de la comunitat autònoma, a instàncies de l'actual consellera, també de l'exconseller Simó Gornés, és fals, és mentida, és absolutament una mentida que dia rera dia vostès repeteixen, conscientment, i d'aquesta consciència vostès n'hauran de respondre.

També són responsables de la mentida de dir que l'auditoria no serviria per fer més acomiadaments, ara ho veurem; que s'havia acabat la reestructuració i la redimensió de la consellera, però ara resulta que no és cert; que havíem acabat de fer allò urgent i ara començaríem allò important, però la negociació col·lectiva no és important. D'enganys, està ple d'enganys, els ciutadans i els sindicats no han pogut participar a l'àmbit de la negociació i els sindicats se senten enganats, absolutament enganats, i ho han dit en una resolució, a més a més, i a un decret llei que afirma haver negociat coses que mai, mai no s'han negociat, com el 0,025 punts per mes treballat en una comissió de serveis. També, Sra. Consellera, açò és el decret dels embulls i vostè és la consellera dels embulls, perquè no em dirà que no és un embull açò de les impugnacions de la relació de llocs de treball que incorporen el requisit de català, ara sí, i després s'afirmi i es defensi que respectaran l'autonomia municipal i que, per tant, poden incorporar el requisit; Sra. Consellera, açò és un embull com unes cases i una falta de seguretat jurídica impressionant.

I finalment, parlem del darrer element, de traïció. Amb qui s'està? Jo no li parlaré més del Sr. Simó Gornés, ell sabrà si se sent traït, el que sí li dic és que aquest Partit Popular ha de saber amb quina resolució de les dues està, amb aquella que podia fer un concurs de trasllats i no era necessari un decret llei com el que avui validam, o en canvi, aquest concurs de trasllats que necessitava urgentment un decret llei per ser efectiu i per fer viable aquell concurs de trasllats? Quin dels dos models és el que tenim damunt la taula? Quin és el Partit Popular? M'agradaria saber el Partit Popular, els diputats de Menorca del Partit Popular amb quina de les dues resolucions estan, amb la del Sr. Simó Gornés o amb la de l'actual consellera d'Administracions Públiques? Una consellera que ni tan sols compleix allò que diu el reial decret i penja ja avui, poden trobar la pàgina, la convocatòria d'una comissió de serveis que necessita del compliment d'un reglament, com marca el decret que validam, i en canvi, encara ni s'ha tramitat, ni s'ha aprovat, ni ningú la coneix.

Per què? Per què d'aquesta comissió de serveis? Hi ha algú darrera aquesta comissió de serveis? Perquè, si no, esperàvem un reglament. On és el reglament, que diu el decret llei, que durant un termini màxim d'un any s'ha d'aprovar? On és? No hi és, manca de transparència és el primer que qualsevol ciutadà pot trobar en aquest decret llei; manca de confiança és el que aporta aquest decret llei i sense cap dubte no és, en absolut, una forma ni de governar ni de legislar que crec que mereixi la confiança d'aquesta cambra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara procedirem a la cambra, a través de la votació, a la validació o no del decret llei debatut. Els vots afirmatius s'entendran favorables a la validació i els negatius favorables a la derogació. Passam a la votació. Votam.

Queda validat per 32 vots a favor i 25 vots en contra.

Qualcú vol demanar si es tramita com a llei?

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sra. Presidenta, el Grup MÉS demanam que es tramiti com a llei.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Idò procedim a la votació. Votam.

Queda rebutjat per 32 vots en contra i 25 a favor.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
